

[Handelsministeren.]

samarbejde genoptaget med henblik på revision af landenes varemærkelovgivning. Man nåede til enighed om forskellige vigtige spørgsmål, og de opnåede resultater kom til at sætte præg på det fortsatte lovgivningsarbejde i de enkelte lande, men til en ny parallel lovgivning nåede man ikke frem.

I 1936 gennemførtes i Danmark en isoleret dansk revision af varemærkeloven for at gøre det muligt for Danmark at ratificere den på de i Haag (1925) og i London (1934) afholdte konferencer reviderede Pariserkonvention af 20. marts 1883 om beskyttelse af den industrielle ejendomsret. Revisionen var dog ikke så gennemgribende, at loven kom i fuld overensstemmelse med udviklingen inden for erhvervslivet. Man så fra dansk side hen til, at et nordisk samarbejde måtte kunne genoptages med det formål at nå frem til så vidt muligt parallelle lovttekster. Dette anså man for meget betydningsfuldt ikke blot for det nordiske handelssamkvem, men også med henblik på de herudover rækkende internationale handelsforbindelser.

Under og efter den anden verdenskrig fremkom der i Finland og Sverige stærke ønsker om en dybtgående revision af varemærkelovgivningen. Efter forberedende overvejelser angående en fælles nordisk revision af varemærkelovgivningen nedsattes i Sverige i 1949 „varumærkes- og firmatredningen“. Senere samme år nedsattes i Danmark varemærkekommissionen af 8. december 1949 og i begyndelsen af 1950 i Norge en „varemærke- og firmalovkomité“. Finland udpegede to delegerede til at deltage i dette nordiske samarbejde. Det første fællesmøde fandt sted i Stockholm i maj 1950. Derefter har fortsatte nordiske drøftelser fundet sted ved konferencer i København, Oslo og Helsingfors. Mellem konferencerne er arbejdet videreført i de pågældende kommissioner hver for sig, idet man har bestræbt sig for at bringe de enkelte landes udkast til en ny varemærkelov i så nær overensstemmelse med hinanden som muligt. De lovudkast, som nu foreligger i de fire nordiske lande, og som er optrykt i den danske varemærkelovsbetænkning, udviser i store træk overensstemmelse. De er alle opbygget efter samme system, således at til-

svarende materielle regler i hvert af lovudkastene i alt væsentligt findes på samme plads. I vidt omfang er lovudkastenes regler af samme saglige indhold og tillige ensartet formuleret. Fuld overensstemmelse i alle enkeltheder har det dog ikke været muligt at gennemføre. På nogle punkter har nationale forskelligheder på retsplejens og administrationens område nødvendiggjort afvigelser. Også uligheden inden for den varemærkeretten nærliggende konkurrenceret har foranlediget visse forskelligheder, men i hovedtræk svarer lovudkastene som sagt til hinanden.

Såfremt landenes lovudkast ophøjes til lov i den foreliggende skikkelse, vil derved i hovedtræk være genvundet den tidligere herskende nordiske enhed inden for varemærkeretten — et retsområde, hvor fælles linjer i lovgivning og administration landene imellem som nævnt må anses for at være af stor praktisk betydning. Ikke alene som et led i udviklingen i samhandelen, men også som grundlag for fælles nordisk indsats på de internationale konferencer vedrørende den industrielle ejendomsret vil det være betydningsfuldt, om et i store træk fælles retsgrundlag for varemærkelovgivningen i Nordens lande kunne tilvejebringes. Jeg kan tilføje, at Island har vist stor interesse for de opnåede resultater, og at et udvalg er nedsat med en varemærkelovsrevision for øje.

Der er, synes jeg, grund til at glæde sig over, at der nu er udsigt til at genskabe nordisk retsenhed på dette for erhvervslivet vigtige område. Der foregår samtidig på et beslægtet område, patentlovgivningen, et meget intensivt samarbejde for også dér at nærme de nordiske lovregler til hinanden. Det er blevet mig meddelt, at der inden for den danske varemærkekommission er blevet udført et stort arbejde, som kommissionens medlemmer fortjener tak for, og tillige, at det nordiske samarbejde, drøftelserne med fremtrædende sagkyndige i de andre nordiske lande, har været af meget stor værdi. Ganske særligt er for mig blevet fremhævet den indsats, som formanden for den svenske varemærkelovskommission, den højt ansete retslærde, professor Gösta Eberstein, har gjort. Jeg tror, at det er meget værdifuldt, at vi ved samarbejde mellem de mest indsigtfulde i de nordiske lande på et område